

гашната пусиня закипѣлъ животъ. Млади момичета наливали отъ извора вода. Докарвали тукъ на водопой стада камили. Коне, ловджийски кучета и соколи оживили селището.

Съ каква благоговейна грижливостъ жителитѣ на оазиса използватъ всѣка скъпоценна капка! Тѣ разклоняватъ извора на много отдѣлни поточета, за да разнесатъ животъ, колкото може по-далечъ въ пустинята. Тѣ прекарватъ всичкитѣ тѣзи водни вадички по най-правитѣ пѣтища къмъ дърветата и посѣвитѣ. Нищо не се губи отъ водата. Тя достига крайнинитѣ на оазиса, където растатъ последнитѣ дървета, и тамъ последната вода се всмуква въ коренитѣ имъ.

Отъ водата на артезианскитѣ кладенци се ползватъ не само въ пустинитѣ. Такива строятъ също въ градоветѣ и за пиене и за поливане на градинитѣ.

Книгитѣ на Григорий Петровъ.

5. Великитѣ хора. Превелъ отъ ръкописа Д. Божковъ. Второ издание — цена 5 лв. Доставка се отъ преводача, София — ул. „Патриархъ Евтимий“, 96.

Интересна книжка. Не само интересна, но и извънредно поучителна. Хора, на които съвеститѣ не сж претѣпени и народъ, у който идеалитѣ не сж загаснали, могатъ да научатъ много нѣща отъ нея. . . .

При стария знаменитъ нѣмски професоръ Оствалдъ се явилъ единъ день единъ неговъ слушателъ, японски лѣкаръ и почтително му казва:

— Господине професоре, идвамъ при васъ съ мисия отъ страна на нашия императоръ и съ молба отъ страна на японския народъ.

— Каква е работата? Готовъ съмъ да ви услужа.

— Не можете ли, господине професоре, да напишете за насъ, японцитѣ, макаръ една малка книжка, която би могла да ни служи като ръководство, *какъ, по какви признаци* да разбираме, кои малки деца ще станатъ велики хора?

— Защо ви е нужно това? почудилъ се професоръ